

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

17 Αύγουστου 2008

Κυριακή Θ' Ματθαίου (Απόστολος: Α' Κορινθ. 3, 9-17)

«Θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι, παρά τὸν κείμενον, ὅς ἔστιν Ἰησοῦς Χριστός». Ἄλλο θεμέλιο κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ βάλῃ, παρά ἐκεῖνο ποῦ ἔχει τεθῆ, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, εἶναι ἡ ἀσάλευτη καὶ σίγουρη βάση τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος τῆς πίστεώς μας. Εἶναι ὁ αἰώνιος καὶ ἀμετακίνητος θεμέλιος λίθος. Ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας, τῆς ἀλήθειας, τοῦ ἁγιασμοῦ. Ὁ Βασιλιάς τῶν ψυχῶν, ἡ ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ προϋπόθεση τῆς νίκης. Τὸ μυστικό τῆς εὐτυχίας· εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ὅσα κτίζονται στὸν Ἰησοῦ δὲν κινδυνεύουν νὰ πέσουν.

Ἡ δική μας ζωὴ ἄραγε εἶναι θεμελιωμένη στὸν ἀσάλευτο τοῦτον πνευματικὸ λίθο τοῦ Ἰησοῦ ἢ μήπως Τὸν ἔχουμε ἀγνοήσει καὶ παραθεωρήσει;

Ἀδελφοί, ἓνας εἶναι ὁ Σωτήρας καὶ Λυτρωτής, ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ οἰκοδομήματος· «εἷς Θεός, μία πίστις, ἓν βάπτισμα»· ὁ Ἰησοῦς ποῦ συνθέτει τὸ θεμέλιο τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας. Αὐτὸς ποῦ ἀποτελεῖ τὴν πηγὴ τῆς χάριτος καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ. Αὐτὸς ποῦ εἶναι «σοφία ἀπὸ Θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις»· εἶναι ὁ σαρκωμένος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο». Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος «χωρὶς ἁμαρτίας». Σ' Αὐτόν, σὰν ἄλλοι λίθοι, καὶ ἐμεῖς οἰκοδομούμαστε στὸν Ἐνα, τὸν μοναδικό, τὸν ἀσάλευτο «προσερχόμενοι... ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε». (Α' Πέτρ. 2, 5). Ἡ πείρα τῶν αἰώνων ἔχει καταγράψει πὼς ὅσοι χτίζουν δίχως τὸν Χριστό, τὰ ἔργα τους γκρεμίζονται καὶ πέφτουν. Ἔχει ἐπίσης διαπιστωθῆ πὼς ὅσοι δὲν «θεμελίωσαν ἐπὶ τὴν πέτραν» τὴν προσωπικὴ τους οἰκοδομή, «κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκαψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆ μεγάλη» (Ματθ. 7 - 27).

Ἀγαπητοὶ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ· πολλὰς ὑποσχέσεις ἀπὸ πολλοὺς ἀκούσαμε στὸν αἰῶνα μας γιὰ εὐτυχία καὶ εὐημερία, εἰρήνη καὶ κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Μᾶς εἶπαν πὼς θὰ στέρευαν τὰ δάκρυα, θὰ σταματοῦσαν οἱ πόλεμοι, θὰ βασίλευε μιὰ καινούργια ἐποχὴ. Καὶ τοὺς πιστέψαμε. Καὶ δυστυχῶς ἦλθε ἡ τραγικὴ διάψευση, ποῦ εἶναι:

Ἐπὶ ποίᾳ γῆρᾳ ὑπάρχουν ἀδάκρυτα μάτια; Σὲ ποίῳ τόπῳ ἔσβησε ἡ φτώχεια, ἡ δυστυχία, ἡ ἀδικία; Ἐκατομμύρια εἶναι ἀκόμα οἱ πεινασμένοι. Οἱ πόλεμοι θερίζουν. Ἐλπίδες καὶ ὑποσχέσεις χωρὶς Χριστὸ μοιάζουν μὲ σαπουνόφουσκες. Περιφρόνησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Χριστὸ καὶ θέρισαν φρίκη καὶ θάνατο. Ἐπίκαιρος ὁ Ἐὐαγγελικὸς λόγος «Ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' οὗ δ' ἂν πέση λικμήσει αὐτὸν» (Ματθ. 21 - 44)· ὅποιος μὲ ἐχθρικὲς διαθέσεις πέση πάνω στὸν Ἰησοῦ, θὰ συντριβῇ· σ' ὅποιον δὲ πέση ὁ πελώριος λίθος, θὰ τὸν κἀνη κυριολεκτικὰ σκόνη.

Σήμερα ποὺ ὁ κόσμος ξεχείλισε ἀπὸ σωτήρες καὶ πολλὰ ὑποσχόμενους ἡγέτες, εἶναι ἀνάγκη ὁ πολιτισμὸς μας νὰ ἀποκτήσῃ τὴν σφραγίδα «τοῦ ὠραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ» ἄλλα καὶ τοῦ αἰώνιου, καὶ νὰ προσεγγίσῃ τὴν μεγάλη ἀλήθεια «ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία», δηλ. μόνον ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, γιὰτὶ «οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενωθείς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας» (Πράξ. 4-11).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]